

[Axel Christensen.]

klare det Spørgsmaal. Det er de Automobiler, som blev sat i Staa sidst af Benzinstriktionerne, jeg tænker paa. Det vilde være meget ønskeligt snarest muligt at faa dem ud at køre igen. Jeg vil indtrængende henstille, at de frigives til Brug i Forretningernes Tjeneste. Det vil, som jeg har nævnt, i mange Tilfælde aflaste Brugen af de store Lastvogne. Der er jo heller ikke megen Mening i, at vi har disse fortrinlige Køretøjer staaende til ingen Verdens Nytte i en Tid, hvor Køretøjerne paa alle Omraader er anspændt til det yderste for at tilfredsstille Behovet. Jeg er naturligvis klar over, at det, jeg nævner her, i høj Grad afhænger af Benzintilførslerne, og jeg er klar over, at det kun kan gennemføres i Forbindelse med en Rationering af Benzinforsbruget, men ogsaa det maa jo kunne gennemføres uden stort Besvær. Jeg synes, det gælder om at faa saa mange Vogne i Brug som muligt til Nyttekørsel fremfor at lade dem staa ledige. Der er ingen Tvivl om, at det vil gavne hele Transportvæsenet. Jeg haaber derfor, den højtærede Handelsminister vil overveje dette Spørgsmaal, og jeg er meget interesseret i at vide, om den højtærede Minister vil kunne sige noget om, hvorvidt der er Mulighed for i den nærmeste Fremtid at faa disse nyttige Vogne, som jeg her har nævnt, i Gang. Det vilde være meget værd, om det kunde ske allerede i indeværende Sommer.

Jeg skal i øvrigt med disse Bemærkninger paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til Vedtagelse.

Ministeren for Handel, Industri og Søfart (Fibiger): Jeg takker de ærede Ordførere for den Tilslutning, de har givet Lovforslaget. Jeg ser deri et Udtryk for, at Lovforslaget hurtigt kan blive ophøjet til Lov.

Jeg er ganske enig med de ærede Ordførere i, at selv om dette Lovforslag bliver vedtaget, vil det ikke hjælpe paa den Maade, at saa er vi over alle Vanskeligheder med Hensyn til Tørve- og Brændselsituationen, tværtimod, det er kun et lille Forsøg paa at hjælpe paa Tørvetransporterne ved at faa saa mange Vogne som muligt i Brug, idet det maaske kunde hjælpe en lille

Smule. Men det gale ligger deri, at vi har saa lidt at fordele, at vi ingen udenlandsk Brændsel har.

Til Spørgsmaalet om Rationeringen, som der har været megen Tale om, vil jeg bemærke, at det var det nemmeste, om man havde været fri for at lave en Tørverationering. I saa Fald er jeg overbevist om, at en Mængde Mennesker vilde have faaet Tørv nok, og jeg er ogsaa overbevist om, at saa vilde der være blevet kørt mange flere Tørv bort fra Læggepladserne; men der vilde have været det Minus ved det, at naar vi var kommet hen paa Efteraaret og Vinteren, saa var der en hel Del Mennesker her i Landet, som overhovedet intet Brændsel havde, og det synes jeg vilde være meget trist for den, der havde Ansvaret for det; thi i i et saadant Tilfælde vilde det, som det ærede Medlem Hr. Fløtkjær sagde, have været de daarligst stillede, der ikke havde faaet noget. Derfor er det meget let at kritisere Tørveordningen, og det kan ogsaa være meget taknemmeligt maaske; men jeg tør sige, at i Handelsministeriet og blandt dem, der har haft med Tingene at gøre, turde vi og jeg personlig ikke tage Ansvaret for at lade Tingene passe sig selv. Det er ikke nok, at Tørvene kunde blive kørt væk fra Moserne; vi maatte have Fordelingen i Orden, saa at alle kunde faa en lille Smule af de Tørv og det Brændsel, som er til Raadighed for Husholdningerne.

Det er rigtigt, at det er den vanskeligste Tid, vi nogen Sinde har haft paa Brændselsomraadet, og jeg vil gerne stemme i med, hvad jeg gør ved næsten enhver Lejlighed, naar jeg har Ordet, og sige: Kul, Kul, Kul! Vi ser i Bladene næsten hver Dag, at nu er der kommet een Damper med Kul og saa to, og nu er alting i bedste Orden. Vi læser om, at nu kommer der en Damper, og i Morgen kommer der maaske en anden, og der skulde være kommet en fra Amerika, den maatte gaa gennem Store Bælt for at komme ind til København, eller hvor det nu var, det ved jeg ikke. Men det er de samme Kul, man taler om hele Tiden, for det er de 40 000—45 000 t, som man har faaet Løfte om i Juli Maaned, de bliver ved at gaa igen. Og det er ikke meget. Naar man hører, hvad der skal bruges: 30 000 t Kul om Maaneden til den Smule